

дт, дт, дт, дт, дт, дт

Пролетарі всіх країн, єднайтесь!

За більшовицькі надри

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

№ 24 (263)

Середа, 5 жовтня 1949 р.

Ціна 20 к.

Важлива подія в житті парторганізації

На всіх факультетах університету пройшли звітно-виборні партійні збори. Це важлива подія в житті парторганізації. Збори були огледом всієї роботи комуністів нашого вузу. Слід відзначити, що в цьому навчальному році звіти і вибори керівних партійних органів пройшли значно організованіше і активніше, ніж торік, на зборах була широко розгорнута більшовицька критика і самокритика.

Незабаром відбудуться звітно-виборні збори парторганізації університету. Вони підведуть підсумки діяльності університетського партійного бюро на протязі року.

Робота партійного бюро протікала в період, насичений яскравими історичними подіями. Наш славний радянський народ під керівництвом великого Сталіна домігся нових видатних успіхів у виконанні післявоєнної п'ятирічки, у боротьбі за комунізм. Всю свою роботу партійне бюро університету будувало на основі історичних рішень ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У з ідеологічних питань, борючись за виховання висококваліфікованих кадрів радянських спеціалістів—будівників комуністичного суспільства.

В галузі ідейно-політичної роботи партійна організація на чолі з партійним бюро боролася за підвищення комуністичної свідомості і теоретичного рівня професорсько-викладовського, студентського складу і службовців університету. В університеті регулярно працювали вечірній університет марксизму-ленінізму, політшколо, багато студентів і викладачів вивчали марксистсько-ленінську теорію самостійно. В галузі агітаційної роботи також є ряд досягнень. При партійному бюро працювало три агітаційних колективи, в яких налічувалося понад 300 агітаторів. Агітатори проводили бесіди на курсах, в студентських гуртожитках, серед місцевого населення.

Значних успіхів досягнуто в учбовій роботі. Зимова і літня іспитові сесії 1948-49 навчального року пройшли краще, ніж сесії 1947-48 року. Підвищилася успішність студентів, покращалася якість викладання дисциплін. В цьому велика заслуга комуністів, які, самі ведучи перед в учибі, наполегливо боролися за покращання учбової роботи, за змінення трудової дисципліни.

Деякі успіхи є в науковій роботі. За звітний період в університеті проведено декілька наукових сесій, конференції і нарад з наукових питань. Наукові працівники університету працювали над важливими проблемами, які мають значення для народного господарства, надавали практичну допомогу підприємствам області, опублікували ряд наукових праць.

Є також досягнення і в галузі культурно-масової і спортивної роботи. Всі ці успіхи свідчать про те, що комуністи і партійне бюро університету багато попрацювали на протязі звітного періоду.

Однак, ці успіхи могли б бути кращими, якби парторганізація університету, очолювана партійним бюро, спромоглася ліквідувати недоліки в учбовій, науковій і громадсько-політичній роботі. А недоліків є чимало. Основним недоліком в організаційно-

партійній роботі є слабке керівництво з боку партбюро університету партійними групами, недостатній контроль за виконанням партійних рішень. В парторганізації університету була слабо розвинута критика і самокритика.

В галузі агітаційно-пропагандистської роботи також є ряд істотних недоліків: відсутній дійовий контроль за самостійним вивченням комуністичної марксистсько-ленінської теорії, за роботою політшколо, не організована планова лекційна пропаганда серед студентства. В політичній агітації не викорінені сезонність і формалізм, відсутнє узагальнення кращого досвіду в роботі агітаторів, слабо застосовується метод індивідуальної політичної агітації. Недоліки організаційного характеру є в роботі вечірнього університету марксизму-ленінізму.

Є значні недоліки також в учбовій і науковій роботі. Партбюро університету недостатньо контролювало роботу кафедр, особливо кафедр суспільних наук. Вони також мало займалися питаннями покращення роботи аспірантури, наукових студентських гуртків. Свідченням недостатнього керівництва науковою роботою може служити хоча б той факт, що за минулій учебний рік на партійних зборах лише один раз стояло питання про стан наукової роботи в університеті. Основними недоліками в науковій роботі є недовідомання науковими працівниками плану науково-дослідницьких робіт (план на 1948 рік виконано всього лише на 90 процентів) і недостатній активна допомога народному господарству. Ми маємо всі можливості допомагати народному господарству більш дійово.

Серйозним недоліком в роботі партійного бюро університету слід вважати недостатнє керівництво комсомольською організацією, внаслідок чого в роботі комсомольської організації був ряд помилок, упущені. Слабо також керувало партбюро і роботою профспілкових організацій, недостатньо займалося питаннями роботи преси, добровільних товариств.

Зараз перед партійною організацією університету стоять важливі завдання не тільки по ліквідації перевічених недоліків, а й по проведенню нових міропримістств, скерованих на покращення роботи, на досягнення нових успіхів.

Комуністи університету повинні підвищити свою активність у всій роботі партійної організації. На звітно-виборних зборах необхідно розгорнути ділову, принципову більшовицьку критику і самокритику. Комуністи повинні сміливо викривати недоліки, критикувати не зважаючи на особи, повинні правильно сприймати критику. Лише при цій умові звітно-виборні збори парторганізації університету пройдуть організовано і дадуть бажані наслідки.

Парторганізація нашого університету — міцний і згуртований колектив. Немає сумніву, що комуністи з честю спрощаються з всіма покладеними на них завданнями і проведуть звітно-виборні збори на високому ідейному і політичному рівні. Після доповіді почалось обговорення її. На зборах виступили ректор університету П. Л. Іванченко, доцен-

Вперед, за міцний мир!

РИШЕННЯ II ВСЕСВІТНЬОГО КОНГРЕСУ МОЛОДІ В БУДАПЕШТІ

Гімн Всесвітньої федерації демократичної молоді

Слова Л. Ошаніна

Діти різних народів,
Ми в надії на мир живемо.
В грізні дні за свободу
Ми бороться відважно йдемо.
На безмежних просторах
Всіх країв неозорих
Кожен, хто юний,
Дайте нам руки,
Друзі до наших лав!

При слові:

Пісня дружби хай могутъ

Задзвенить,

задзвенить,

задзвенить!

Нашу пісню не задушиш

Ні на мить,

ні на мить,

ні на мить!

Вторячи нам, мужні ці слова

весь світ співа!

Нашу пісню не задушиш

Ні на мить,

ні на мить,

ні на мить!

Молодими серцями

Ми повторюєм клятив слова.

Прапор, звіхрений нами,

В бій веде за священні права.

Знову темряви сили

Риють світу могили.

Кожен, хто чесний,

Стань з нами разом

Проти вогня війни.

При слові:

Пісня дружби хай могутъ

Задзвенить,

задзвенить,

задзвенить!

Нашу пісню не задушиш

Ні на мить,

ні на мить,

ні на мить!

Вторячи нам, мужні ці слова

весь світ співа!

Нашу пісню не задушиш

Ні на мить,

ні на мить,

ні на мить!

ПРО ГІМН ВСЕСВІТНЬОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ДЕМОКРАТИЧНОЇ МОЛОДІ

На Міжнародному фестивалі молоді в Празі було вперше виконано «Марш демократичної молоді» композитора А. Новикова на слова Л. Ошаніна. Пісня одержала першу премію і здобула широку популярність серед молоді всіх країн.

Враховуючи це, другий Всесвітній конгрес молоді постановив вважати пісню радянського композитора «Гімном Всесвітньої федерації демократичної молоді».

Для дальнього об'єднання сил міжнародного демократичного руху молоді конгрес постановив щорічно відзначати такі дати:

10 листопада — Всесвітній день молоді;

21 лютого — Міжнародний день

солідарності з молоддю колоніальних і залишених країн, які ведуть боротьбу за свою національну незалежність;

14 квітня — Міжнародний день допомоги борцям республіканської Іспанії.

Партійно-комсомольська хроніка

ти Жаренко, Шапошнікова, аспірантка Івіна, асистенти Титаренко, Домбровська, студенти Верещака, Данильчук та інші. У своїх виступах комуністи відзначили, що парторганізація факультету домоглася певних успіхів в агітаційній і науковій роботі. Велика увага була приділена справі перебудови наукової та учбової роботи на основі рішень IV сесії Всесоюзної академії сільськогосподарських наук. Як на недоліки, виступаючи вказали на недостатнє керівництво комсомольською організацією з боку партбюро факультету, на слабке розгортання культурно-масової роботи на факультеті.

Учасники зборів обрали нове партбюро, до складу якого увійшли доценти Погребняк, Грінбарт, Шапошнікова, асистент Домбровська і студент Верещака.

У вересні відбулися звітно-виборні партійні збори на географічному факультеті. З звітною доповіддю виступила партброг факультету т. Амброз. Її доповідь була самокритичною і охопила всі сторони діяльності комуністів на факультеті.

В дебатах по доповіді партброг взяли участь всі комуністи, присутні на зборах. Доценти Смирнов і Ланда говорили у своїх виступах про недоліки в академічній і політико-виховій роботі. Комуністи т. т. Беліх, Трофименко, Зубавленко та інші зачепили питання громадсько-політичної, культурно-масової та спортивної роботи. Критика на зборах була гострою і діловою. Збори пройшли активно. Парторгом знову обрано т. Амброз.

Звітно-виборні партійні збори відбулися також на юридичному, історичному, економічному, хімічному, геологічному та фізико-математичному факультетах.

Обговорення звітної доповіді було жвавим. На зборах виступило 15 комсомольців. До складу нового комсомольського бюро обрано найактивніших комсомольців—передовиків навчання і громадської роботи.

Цими днями відбулися звітно-виборні комсомольські збори географічного факультету. З звітною доповіддю виступила секретар комсомольського бюро т. Живиця. Вона висвітила всі сторони роботи бюро, відзначивши успіхи і недоліки в роботі окремих секторів. Доповідь тов. Живиці була докладною і самокритичною, однак вона в своїй доповіді надто мало місця приділила роботі стiнної преси, не викрила причин її відставання. На це звернули увагу комсомольці, які взяли участь в обговоренні звітної доповіді. Вони піддали роботу комсомольського бюро суворій і справедливій критиці, вказавши також на недоліки в справі організації обліку, на окремі недоліки в узбовій і громадській роботі. На зборах виступили т. т. Найдіна, Трофименко, Колектор, Бойкова та інші. Збори пройшли активно, під знаком більшовицької критики і самокритики.

ДО 10-РІЧЧЯ ВОЗЗ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

Партія Леніна—Сталіна—натхненник і організатор возз'єднання українського народу в єдиній Українській Радянській державі

Від берегів голубого Дунаю і зелених долин Закарпаття до неоглядних просторів Донецьких степів широко і привільно розкинулись землі українського народу, возз'єднаного в єдиній українській Радянській державі. Пряром Леніна—Сталіна—символ спріжності свободи і братерської дружби народів—мають над містами і селами Радянської України.

Мудрою керівництву партії Леніна—Сталіна український народ зобов'язаний створенням сувереної української Радянської держави. Випроуване керівництво партії Леніна—Сталіна, ії досягнення про здійснення споконвічних сподівань українського народу заохочили історичне возз'єднання українського народу в єдиній українській Радянській державі.

Кордони української Радянської держави тепер включають всі українські землі. Радянська Україна—нів'єд'ємна, складова частина нашої Батьківщини—могутнього Союзу Радянських Соціалістичних Республік—переживає найвеличніші і славні часи своєї історії.

Биками український народ жив разом з єднанням. Значна частина українських земель входила до складу колишньої Російської імперії, а західно-українські землі поневірялись під п'ятою Австро-Угорщиною. Після першої світової війни західно-українські землі були захоплені панською Польщею, Північною Буковиною—румунськими боярами, а Закарпатську Україну ввійшла до складу Чехословаччини.

Позбавлений вільного національного розвитку, український народ стояв під тяжким соціальним і національним гнітом.

У важкій промисловості України, яка перебувала в складі колишньої царської Росії, панували головним чином іноземні капіталісти.

В руках поміщиків і куркулів знаходилося понад 50 проц. країці рідної землі. Коло половины всіх селянських господарств не мали ні інвентаря для обробітку свого злідненого наділу землі, ні робочої худоби.

Ще тяжчим було становище трудящих мас українського народу на західно-українських і закарпатських землях. Тут соціальний, політичний, економічний і національний гніт набрав ще гостріших форм. Промисловість і сільське господарство не тільки не розвивались, а щораз більше деградували.

Думи про визволення від гніту капіталістів і поміщиків, про возз'єднання в єдиній вільній українській державі невгласимо жили в народі віками. Не раз піднімався український народ на боротьбу проти соціального гніту і національного поневірення. В цій боротьбі український народ завжди одержував неоцінену допомогу і підтримку з боку великого російського народу, такого близького мовом, місцем проживання, характером і історією.

З розвитком капіталізму в Росії швидко росла і чисельність промислового пролетаріату—найпередовішого і найреволюційнішого класу.

Під проводом партії Леніна—Сталіна робітничий клас Росії очолив боротьбу трудящих усіх національностей за визволення від поміщико-капіталістичного робства і національного гноблення. Партія Леніна—Сталіна вказала конкретні шляхи до соціального і національного визволення трудящих мас. Товариши Сталін учить, що тільки перемога пролетарської революції, тільки «...перемога Ради і встановлення диктатури пролетаріату» є основною умовою знищення національного гніту, встановлення національної рівності, забезпечення прав національних меншин» (І. Сталін, Твори, том. 5, стор. 21, укр. видання).

Партія більшовиків, Ленін і Сталін безустанно дбали про виховання робітничого класу в дусі пролетарського інтернаціоналізму, про нерозривний зв'язок визвольного руху трудящих мас у національних окраїнах з загальноросійським революційним рухом, дбали про визволення народних мас з-під впливу націоналістичної буржуазії.

Спрямовуючи визвольний рух українського народу в русло загально-революційної боротьби пролетаріату проти самодержавства і поміщико-капіталістичного ладу, В. І. Ленін та

І. В. Сталін нещадно викривали великорадянську політику царизму і російської буржуазії. В той же час Ленін і Сталін непримирено викривали українських буржуазних націоналістів, які, прикраюючись флагом національно-визвольного руху, намагалися розпалювати міжнаціональну ворожечу, посварити російський і український народи, ослабити боротьбу трудящих мас України проти царизму, поміщиків і капіталістів.

Непримирено борючись проти великорадянського шовінізму і місцевого націоналізму, партія більшовиків виконувала трудящих в дусі пролетарського інтернаціоналізму, провадила невтомну роботу по згуртуванню

трудящих усіх національностей в їх спільній боротьбі проти царизму, про ти поміщиків і капіталістів.

Партія України за допомогою братерського російського народу і всіх народів нашої Батьківщини під керівництвом партії більшовиків зломили контрреволюційний опір українських буржуазних націоналістів, скинули владу Центральної ради і 25 грудня 1917 року проголосили Україну республікою Рад. Український радянський уряд у своїй декларації в січні 1919 року заявив про свою братерську солідарність з Російською Радянською Федеративною Республікою, зобов'язаний мотивності радянської влади і зростому авторитету Радянського Союзу в міжнародних відносинах, зобов'язаний сталінської дружби народів СРСР.

Більшовицька партія, мотивна соціалістична держава подали велику допомогу в ліквідації господарської і культурної відсталості визволених областей.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом комунізму, що його вела і в братерській сім'ї народів СРСР до торжества комунізму славного демократії.

Партія більшовиків і Радянська влада врятували народ України від гніту, поневірення і колоніальної залежності. Народ Радянської України пішається тим, що він перший слідом за російським народом пішов шляхом ком